

מסורת הש"ס

(א) נדרים כ. ע"ש ולע"ה.
(ב) [ויקרא כז, ג] נ"ל
חמשים נטירה וחמשים וע'
א"מ, (ד) ע"י סנהדרין כה, ג.

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות מהר"ב

[illegible]

מוסף רש"י

מי שנדר רעבר על
נדרותיו. דקסבר נעט
נדר ואחר כן נא לנאל
אין דוקין לו. לפמח לו
נמרט (נדרים כ.). תמורה
בטעות. כגון שהפדש
במה ואמר רואה אני
לפסוקת תמורת עולה,
ואמר הרי זו תמורת שלמים,
אז נמי נדרתה תמורה אחת
מכה היא הקדש בטעות
(ראמ"ב בסוה).

בית שמאי פרק חמישי נזיר

ואחד עשר ימים היה מתקדש בשבט שעבר עליהן נצטוו וקורא לו
 עשירי ומדע שאינו מתקדש בנביל השבט מה אילו טעה והיה השבט
 בעל השמיני ועל שנים עשר וקסרי בסיקורא מי ים הנקדשו כלום
 אלאהם הם מעט מקדשין תשיעי ואחד עשר שאותו נחזיב שיקדש את
 השמיני וקדש את השמיני ואחד עשר תשיעי ואחד עשר

ואת אחד עשר: גמ' ולא רבנן ^הדנתיא נזירותו א"ין נזקקין בהן איסור כימים יוסי' אומר דיו שלש נזירות מועטת אי מרובה איבעית תיבי תימא רבנן איבעית בנזירות מרובה כ ואיבעית תימא רבנן שנור אלא אימא: לחכמים והתירוהו וכי נשמע לדבית הלל כ בטעות הוי הקדש דלאו שפיר נזר תצא נמי אע"ג דאמרי תמורה ה"מ היכא אבל היכא דמיתעקד נמי מורה: אמר שאילו קרא לחשיעי מעשר רב נחמן אשמו רב חסדא ורבה בר וכו"ש כוונתו אמר לדידך דאמרת טעות בית שמאי לבית הלל שאילו קרא לחשיעי ולאחד עשר עשירי ואייתיקין בית הלל למעשר שכן איני ק שומע בר אשי היינו דק"ו הוא מה מעשה קדוש בטעות הקדש כל שכן ולא היא ד תלי: מתני' ימי שני את בהמתו ומצאו שלא נגבה בהמתו

אִישׁוֹר אֵין עוֹלִין לוֹ מִן הַמֶּנִּין: (א) לִשְׁנֵי אֲחֵרֵיָא: (ב) וְכִי מְנִי בְּמוֹסָפָה
בְּנִיזוֹת מוֹעֵט מִייר אַבֵּל בְּנִיזוֹת מְרוֹבֵה אִם נִזְר מֵאֵה יוֹם חֹלֵל
בְּלֹמַד דְּמִ'ק נְמִי דִּהְיוּ רַבָּן בְּנִיזוֹת מוֹעֵט קִטְמִיר דִּיהֹבֵה
בְּנִיזוֹת מְרוֹבֵה בִּין בְּנִיזוֹת מוֹעֵט וּמְנִי דִּקְסָה בְּנִיזוֹת מְרוֹבֵה
הַבֵּל. (ג) וְכִי דְלֹמֵר בִּים שְׁמֵאי דִּקְסָה בְּנִיזוֹת מְרוֹבֵה הִי דִּקְסָה
דְּאֲמִיר בִּים שְׁמֵאי דִּקְסָה בְּנִיזוֹת מְרוֹבֵה הִי דִּקְסָה קִטְמִיר נְמִי דִּהֵבֵא
דִּהִסְבֵּה שְׁהִפִּישׁ עַל אֹמוֹ מִזִּידוֹת חֲלָא וְתִרְעָה בְּעִדֵּר הָאוּלִּי דְלִמִּי
לְמִיתָא שְׁלֹמֵה אַבֵּל אִם הִפִּישׁ בְּהֵמָה לְנֹזֵר תְּמוּרָה עוֹלָה וְחוּ
מִלְתָּא דְלִמִּי שְׁפִיר הָמִיר וְלֹא הִיֵּא תְּמוּרָה: (ד) אֲמַר מֵר אִם אִם
כִּשְׁעָה וְכוּנָה. כִּשְׁעָה וּקְרָא לְתַשְׁעִי שְׁפִיר וְלִעֲשִׂיר תַּשְׁעִי (ה) וְכִי
בְּחֻסָּבָנָא תְּלִי מִלְתָּא בִּין בְּנִיזוֹת מְרוֹבֵה הִי קְדוּשָׁה: (ו) וְכִי
לְתַשְׁבֵּר לֵךְ קִדְּשׁ בְּנִיזוֹת מְרוֹבֵה (ז) וְכִי דִקְסָה: (ח) אִינוֹ קִדְּ
דִּקְסָה אֲמַר בְּקִדְּשָׁה יִהְיֶה אִשְׁעוֹת דִּקְסָה שְׁבִין עֵינֵק מְשַׁבֵּחַ שְׁלֵ
שְׁעוֹתוֹ וְהִי. אֲלֵא מִלְתָּא קִטְמִיר לֹא הִי שְׁ"ת דְּלִמִּי לֹא בִּים דְּלִמִּי
בְּחוּסָא וְהִי דִלָּא אֲמַר לֵהוֹן הִי דְל"ב יִפֵּה כֹחַ ל"ב דְּאֲמִיר לֵהוֹ מֵהִי
דִּהֵבֵא ק"ו לֹא מְנִי לְמִהֵדֵר לֹא בִי"ש: (י) דִּקְסָה בְּרַעֲפִישׁ דְּמִרִּי תְּלִי.
בְּחֻסָּבָנָא תְּלִי קְדוּשָׁה אִפִּי בְּנִיזוֹת מְרוֹבֵה לֹא הִי מִלְתָּא דְמִהֵר לֹא
בְּחוּסָא וְהִי אֲקִישָׁא לֹא נִחְמֵן: (יא) וְכִי לִכְלִי אִם כִּסְמָס. שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (יב) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (יג) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (יד) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (טו) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (טז) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (יז) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (יח) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (יט) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כ) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כא) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כב) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כג) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כד) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כה) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כו) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כז) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כח) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (כט) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (ל) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (לא) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (לב) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (לג) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (לד) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (לה) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (לו) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (לז) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִגְבֵּה: (לח) וְכִי חֵסֶךְ לְפִתּוֹחַ לוֹ וְלִמְדֵי הִיֵּא יוֹדַע שְׁפִישׁ
שְׁכֵחִי נִ

לב.

ו א ב מ"י פ"ד מהל'
נזירות הל' [יג] יד נו
טו טז טז ס"ח כח פטף
:ב
ז ג מ"י פ"ח מהלכות
נזירות הלכה א סמג
עשן ריב:
ח ד מ"י פ"ב מהלכות
נזירות הלכה ב:

נוסחת הריב"ז

[illegible]

הגהות התוספות

1. צ"ל דהא. 2. תיבות אלף
- דמחוס טעות לא כלום,
- נמחק. 3. תיבות או שהיה
- משיל, נמחק. וצ"ל אין
- סומחין בטולד. 4. צ"ל
- לדעתה דהבי מי נדרת.

פי' הרא"ש

ובין דעור השחור חשבו
 וזו א"י בירעות חשבו
 מנצח כ"כ שיהיה חשבו
 (בשבת) (בשבת) וזו
 קדחת: כ"כ מנצח וזו
 מהם משעת חשבו ולא
 קנסין ליה. א"י חשבו
 לא להחיר נורא אלא להביא
 קרבנותיו ארכי מזה
 ארכי מוסר חשבו בהם
 היות: א"י יוסף אמר ד"ר
 י"י. כ"כ א"י חשבו
 י"י וזהו ש"י חשבו
 א"י קנסין חשבו ש"י חשבו
 (ש"י חשבו) (ש"י חשבו)
 חשבו: א"י יוסף חשבו
 קרבנותיו: חשבו א"י רבן
 קשאי חשבו מרובי א"י
 חשבו מרובי רבין חשבו
 מה מנצח קשאי חשבו
 חשבו א"י יוסף חשבו
 חשבו חשבו רבבין חשבו
 חשבו למימר חשבו
 חשבו א"י יוסף חשבו

קצת מה שגור כאן בנוי
אי בטיהרא (וכו') (איכא)
הראשון פקעה (ממנה)
מה למעשר שאינו קדוש
אם היו אומרים אדרבה
יצתו ובמעשר דוקא גזירת
גנבה ומחמת זו מתחרט

(א) נראה דליל מחגי' צנור מרובע איירי ולפיכך איט סומך רק מהלכת וכו'.